

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

1 martie 2023 *

„Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Stabilirea originii nepreferențiale a anumitor motociclete fabricate de Harley-Davidson – Decizie de punere în aplicare a Comisiei prin care se solicită revocarea unor decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii adoptate de autoritățile vamale naționale – Noțiunea de «operațiuni de transformare și prelucrare care nu sunt justificate din punct de vedere economic» – Dreptul de a fi ascultat”

În cauza T-324/21,

Harley-Davidson Europe Ltd, cu sediul în Oxford (Regatul Unit),

Neovia Logistics Services International, cu sediul în Vilvoorde (Belgia),

reprezentate de O. van Baelen și G. Lebrun, avocați, și T. Lyons, KC,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de F. Clotuche-Duvieusart și M. Kocjan, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus, la deliberări, din domnii S. Pappasavvas, președinte, J. Svenningsen, M. Jaeger și C. Mac Eochaidh (raportor) și doamna T. Pynnä, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 21 septembrie 2022,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin prezenta acțiune formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantele, Harley-Davidson Europe Ltd (denumită în continuare, împreună cu grupul din care face parte, „Harley-Davidson”) și Neovia Logistics Services International (denumită în continuare „Neovia”), solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/563 a Comisiei din 31 martie 2021 privind valabilitatea anumitor decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (JO 2021, L 119, p. 117, denumită în continuare „decizia atacată”), adresată Regatului Belgiei. Prin această decizie, Comisia Europeană a solicitat revocarea a două decizii în materie de informații de origine obligatorii (denumite în continuare „deciziile IOO”), adoptate în favoarea Neovia în numele și pe seama Harley-Davidson, privind importul în Uniunea Europeană, prin Belgia, al anumitor categorii de motociclete fabricate de Harley-Davidson în Thailanda.

I. Cadrul juridic

- 2 În temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „Codul vamal”), acest regulament instituie Codul vamal al Uniunii, care stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- 3 Titlul II din Codul vamal, intitulat „Factorii pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri cu privire la schimbul de mărfuri”, prevede printre altele norme în materie de stabilire a originii mărfurilor, care servesc în special la stabilirea taxelor la import și a celorlalte măsuri care se aplică unor mărfuri determinate.
- 4 În special, potrivit articolului 56 alineatul (1) din Codul vamal, care figurează în titlul II menționat, taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful vamal comun, iar alte măsuri prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.

A. Cu privire la originea mărfurilor

- 5 Codul vamal prevede trei categorii de norme pentru stabilirea originii mărfurilor, și anume norme referitoare la originea nepreferențială a mărfurilor, norme referitoare la originea preferențială a mărfurilor și norme care servesc la stabilirea originii mărfurilor specifice.
- 6 În special, articolul 59 din Codul vamal prevede că articolele 60 și 61 stabilesc norme pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor în vederea aplicării, în primul rând, a Tarifului vamal comun, cu excepția măsurilor menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (d) și (e), în al doilea rând, a altor măsuri decât cele tarifare instituite prin dispoziții ale Uniunii în domenii specifice care au legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri și, în al treilea rând, a altor măsuri ale Uniunii privind originea mărfurilor.
- 7 Astfel, articolul 60 din Codul vamal, referitor la dobândirea originii nepreferențiale a mărfurilor, prevede:

„(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

8 Potrivit articolului 62 din Codul vamal, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili normele conform cărora mărfurile pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Uniunii menționate la articolul 59 sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau ca fiind supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu articolul 60.

9 În acest sens, Comisia a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1, denumit în continuare „AD-CVU”).

10 Articolul 33 din AD-CVU aduce precizări referitoare la operațiunile de transformare și prelucrare care nu sunt justificate din punct de vedere economic. Acest articol prevede:

„Orice operațiune de transformare sau de prelucrare realizată într-o altă țară sau într-un alt teritoriu se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic atunci când se stabilește, pe baza informațiilor disponibile, că scopul respectivei operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor menționate la articolul 59 din [Codul vamal, care se referă la aplicarea Tarifului vamal comun și a altor măsuri ale Uniunii, tarifare sau netarifare, privind originea mărfurilor importate în Uniune].

[...]”

B. Cu privire la deciziile în materie de origine

11 Articolul 33 din Codul vamal, referitor la deciziile cu privire la informațiile obligatorii, prevede:

„(1) Autoritățile vamale iau, în baza unei cereri, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (decizii ITO) sau decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine (decizii IOO).

[...]

(3) Deciziile ITO și IOO sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

[...]”

12 Articolul 19 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul nr. 952/2013 (JO 2015, L 343, p. 558) instituie un schimb de date cu privire la deciziile IOO și prevede printre altele, la alineatul (1), că „[a]utoritățile vamale transmit trimestrial Comisiei detaliile relevante privind deciziile IOO” pe care le adoptă.

13 Articolul 34 alineatul (11) din Codul vamal prevede:

„Comisia poate adopta decizii prin care să impună statelor membre să revoce decizii ITO sau IOO pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă, respectiv stabilirea uniformă și corectă a originii mărfurilor.”

14 Articolul 37 alineatul (2) din Codul vamal prevede printre altele că Comisia adoptă deciziile prin care solicită statelor membre să revoce deciziile IOO prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate potrivit procedurii de consultare prevăzute la articolul 285 alineatul (2) din Codul vamal.

15 Din aceste dispoziții reiese că, în linii mari, autoritățile vamale naționale au posibilitatea, la cererea importatorilor care doresc să obțină garanții cu privire la interpretarea normelor care permit definirea originii nepreferențiale a mărfurilor importate în Uniune, să adopte decizii de recunoaștere oficială a originii geografice a acestor mărfuri. În plus, Comisia, care este informată în această privință în mod regulat de aceste autorități, are posibilitatea, în ceea ce o privește, în cazul în care consideră *a posteriori* că această stabilire a originii de către autoritățile vamale menționate nu este corectă, să le solicite să revoce deciziile adoptate.

C. Cu privire la măsurile de politică comercială

16 Potrivit articolului 5 punctul 36 din Codul vamal, „măsuri de politică comercială” înseamnă măsuri netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale comune, sub forma unor dispoziții ale Uniunii care reglementează comerțul internațional de mărfuri.

17 În această privință, legiuitorul Uniunii a adoptat Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind exercitarea drepturilor Uniunii pentru aplicarea și respectarea normelor comerțului internațional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (JO 2014, L 189, p. 50).

18 Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 654/2014, atunci când sunt necesare măsuri pentru a proteja interesele Uniunii în cazurile menționate la articolul 3 din acest regulament, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care stabilește măsurile de politică comercială adecvate.

19 În temeiul Regulamentului nr. 654/2014, în special al articolului 4 alineatul (1) din acesta, Comisia a adoptat, mai precis, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/886 din 20 iunie 2018 privind anumite măsuri de politică comercială cu privire la anumite produse originare din Statele Unite ale Americii și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/724 (JO 2018, L 158, p. 5).

II. Istoricul litigiului

- 20 În iunie 2018, guvernul Statelor Unite ale Americii a instituit taxe vamale suplimentare de 25 % și de 10 % la importurile de oțel și, respectiv, la importurile de aluminiu provenite din Uniune (denumite în continuare „taxele vamale impuse în temeiul articolului 232 din Legea din 1962 privind extinderea comerțului”), în scopul favorizării și al creșterii producției naționale a acestor produse.
- 21 Ca răspuns la instituirea taxelor vamale impuse în temeiul articolului 232 din Legea din 1962 privind extinderea comerțului, Comisia a adoptat la 20 iunie 2018 Regulamentul 2018/886, care prevede aplicarea unor taxe vamale suplimentare la importul de produse originare din Statele Unite, astfel cum sunt enumerate în anexele I și II la acest regulament.
- 22 Potrivit articolului 2 litera (a) și anexei I la Regulamentul 2018/886, se prevedea ca produsele care corespund codului 8711 50 00 din nomenclatură, și anume „[m]otocicletele cu motor cu piston alternativ, cu o capacitate cilindrică peste 800 cm³”, să facă, într-o primă etapă, obiectul unor taxe vamale suplimentare cu o rată de 25 %, de la 22 iunie 2018.
- 23 În plus, potrivit articolului 2 litera (b) și anexei II la Regulamentul 2018/886, care vizau de asemenea produsele care corespund codului 8711 50 00 din nomenclatură, aceste produse făceau, într-o a doua etapă, obiectul unor taxe vamale suplimentare cu o rată de 25 %, începând în esență de la 1 iunie 2021 cel târziu.
- 24 În urma publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a Regulamentului 2018/886, Harley-Davidson, o întreprindere americană specializată în construirea de motociclete, era, așadar, informată cu privire la aplicarea unor taxe vamale suplimentare la produsele sale importate în Uniune din Statele Unite, de 25 % începând de la 22 iunie 2018, iar ulterior cu alte 25 % cel târziu începând de la 1 iunie 2021, în plus față de taxa vamală convențională de 6 %, adică o rată totală care se ridica, pentru motocicletele sale, la 31 % începând de la 22 iunie 2018, iar ulterior la 56 % cel târziu începând de la 1 iunie 2021.
- 25 La 25 iunie 2018, Harley-Davidson a depus la Securities and Exchange Commission (Comisia pentru Valori Mobiliare și Burse de Valori, Statele Unite, denumită în continuare „SEC”) un raport pe formularul 8-K (*Form 8-K Current Report*, denumit în continuare „formularul 8-K”). Acest formular 8-K era destinat să își informeze acționarii cu privire la aplicarea taxelor vamale suplimentare menționate la punctul 24 de mai sus și cu privire la consecințele acestora asupra activității sale. În acest formular, Harley-Davidson și-a manifestat intenția de a transfera producția anumitor motociclete destinate pieței Uniunii din Statele Unite către unitățile sale internaționale situate într-o altă țară, pentru a evita măsurile de politică comercială ale Uniunii în cauză.
- 26 În formularul 8-K, Harley-Davidson a arătat în special următoarele:
- „Uniunea Europeană a adoptat taxe vamale pentru diverse produse fabricate în Statele Unite, printre care motocicletele Harley-Davidson. Aceste taxe, care au intrat în vigoare la 22 iunie 2018, au fost impuse ca răspuns la taxele vamale instituite de Statele Unite asupra oțelului și aluminiului exportate din [Uniune] către Statele Unite.

În consecință, taxele vamale ale [Uniunii] pentru motocicletele Harley-Davidson exportate din Statele Unite au crescut de la 6 % la 31 %. Harley-Davidson apreciază că aceste taxe vamale vor antrena un cost suplimentar de aproximativ 2 200 de dolari americani per motocicletă exportată din Statele Unite către [Uniune].

[...]

Pentru a face față costului substanțial al acestei sarcini tarifare pe termen lung, Harley-Davidson va pune în aplicare un plan prin care se urmărește transferul producției de motociclete destinate [Uniunii] din Statele Unite către unitățile sale internaționale în vederea evitării sarcinii tarifare. Harley-Davidson prevede că o creștere a producției în uzinele internaționale va necesita investiții suplimentare și ar putea dura cel puțin între 9 și 18 luni înainte de a fi complet încheiată.”

- 27 Ca urmare a publicării formularului 8-K, Harley-Davidson a ales uzina sa din Thailanda ca unitate de producție a unora dintre motocicletele sale destinate pieței Uniunii.
- 28 Harley-Davidson a dorit să obțină asigurări cu privire la stabilirea țării de origine a motocicletelor produse în uzina sa din Thailanda și destinate pieței Uniunii. Astfel, Harley-Davidson și Neovia, un intermediar care îi furnizează servicii de asistență logistică în cadrul operațiunilor sale de importuri de motociclete în Uniune prin intermediul Belgiei, au depus în comun, la 25 ianuarie 2019, primele două cereri oficiale de decizii IOO, privind două familii de motociclete, la autoritățile vamale belgiene. Alte trei cereri de decizii IOO, privind alte trei familii de motociclete, au fost depuse ulterior.
- 29 La 31 ianuarie 2019, autoritățile belgiene au participat la o întâlnire cu Comisia în legătură cu cererile de decizii IOO privind importul în Uniune a două familii de motociclete asamblate în uzina Harley-Davidson din Thailanda. La finalul acestei întâlniri, Comisia a emis un aviz informal potrivit căruia criteriul justificării economice, în sensul articolului 33 din AD-CVU, ar putea să nu fie îndeplinit din cauza informațiilor care figurează în formularul 8-K.
- 30 Autoritățile belgiene au solicitat o discuție cu statele membre privind aplicabilitatea articolului 33 din AD-CVU, discuție care a avut loc cu ocazia reuniunii grupului de experți vamali, secțiunea „Origine”, la 8 aprilie 2019. În cadrul acestei reuniuni, autoritățile belgiene au explicat că a existat o schimbare a țării de asamblare a unora dintre motocicletele produse de Harley-Davidson și că această relocare avusese loc în urma instituirii unor taxe vamale suplimentare pentru mărfurile originare din țara de producție precedentă, și anume Statele Unite. Procesul-verbal al acestei reuniuni menționează că „anumiți delegați au confirmat că, pe baza informațiilor disponibile, originea [trebuia] să fie stabilită prin aplicarea articolului 33 din AD-CVU, alți delegați nefiind de aceeași părere. [Comisia] consideră că articolul 33 se poate aplica, cu atât mai mult cu cât producătorul a indicat în declarații publice că scopul relocării operațiunilor era evitarea aplicării măsurilor în cadrul Uniunii”. În pofida cererilor autorităților belgiene, Comisia nu a emis totuși niciodată un aviz oficial cu privire la aplicabilitatea articolului 33 din AD-CVU la faptele din speță.
- 31 La 24 iunie 2019, în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Codul vamal, autoritățile vamale belgiene au adoptat două decizii IOO, prin care au recunoscut și au certificat faptul că anumite categorii de motociclete Harley-Davidson importate în Uniune, corespunzătoare celor două familii de motociclete menționate la punctul 28 de mai sus, erau originare din Thailanda. Celelalte trei cereri de decizii IOO, menționate de asemenea la punctul 28 de mai sus, au făcut ulterior obiectul aceluiași tratament din partea autorităților vamale belgiene.

- 32 Deciziile IOO în discuție au fost notificate Comisiei de autoritățile vamale belgiene la 21 august 2019.
- 33 La 5 octombrie 2020, Comisia a informat autoritățile belgiene cu privire la intenția sa de a le solicita revocarea primelor două decizii IOO. La 13 noiembrie 2020, autoritățile belgiene au răspuns Comisiei că se opuneau unei astfel de cereri de revocare.
- 34 La 22 decembrie 2020, Comisia a inițiat o procedură oficială în vederea adoptării deciziei atacate. La 5 martie 2021, Comisia a prezentat proiectul deciziei atacate tuturor delegațiilor naționale ale comitetului Codului vamal, secțiunea „Origine”, în cadrul procedurii de consultare și prin procedură scrisă. Patru state membre au transmis observații cu privire la proiectul deciziei atacate și s-au opus avizului exprimat de Comisie în acest proiect.
- 35 La 29 martie 2021, Comisia a adresat comitetului Codului vamal, secțiunea „Origine”, o sinteză în care a arătat că cele 23 de state membre care nu luaseră poziție și-au exprimat acordul în mod tacit cu privire la proiectul deciziei atacate.
- 36 La 31 martie 2021, Comisia a adoptat decizia atacată, pe care a notificat-o Regatului Belgiei la 6 aprilie 2021 și care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în ziua următoare, prin care se solicită autorităților belgiene revocarea primelor două decizii IOO.
- 37 În decizia atacată, Comisia a arătat:

„(6) În urma publicării măsurilor de politică comercială ale Uniunii Europene, [Harley-Davidson] a prezentat printr-un formular 8-K [...] depus la [SEC în luna] iunie 2018, planul său de a transfera producția anumitor motociclete destinate pieței Uniunii Europene din Statele Unite ale Americii către unitățile sale internaționale din altă țară pentru a evita măsurile de politică comercială ale Uniunii Europene.

(7) Chiar dacă evitarea măsurilor de politică comercială se poate să nu fie neapărat singurul obiectiv al transferului producției, condițiile menționate la articolul 33 primul paragraf [din AD-CVU] sunt îndeplinite pe baza datelor disponibile. Prin urmare, operațiunile de transformare sau de prelucrare efectuate în ultima țară de producție sunt considerate nejustificate din punct de vedere economic. [...]

(9) Întrucât stabilirea originii nepreferențiale a motocicletelor care fac obiectul deciziilor IOO menționate în anexă nu se bazează pe norma prevăzută la articolul 33 al treilea paragraf [din AD-CVU], Comisia consideră că această stabilire a originii nepreferențiale este incompatibilă cu articolul 60 alineatul (2) din [Codul vamal], coroborat cu articolul 33 [din AD-CVU]. ”

- 38 În urma adoptării deciziei atacate, autoritățile belgiene, prin scrisoarea din 16 aprilie 2021 adresată Neovia, au informat reclamantele cu privire la revocarea celor cinci decizii IOO adoptate privind importul în Uniune al motocicletelor fabricate în Thailanda de Harley-Davidson.

III. Concluziile părților

- 39 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;

- adresarea unor îndrumări autorităților vamale ale Uniunii cu privire la consecințele utile pe care acestea trebuie să le deducă din hotărâre și la modul în care trebuie să acționeze pentru punerea sa în aplicare;
- dispunerea măsurilor de organizare a procedurii și a măsurilor de cercetare judecătorească pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

40 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

IV. În drept

A. Cu privire la competența Tribunalului

- 41 Comisia susține că al doilea capăt de cerere formulat de reclamante este inadmisibil.
- 42 Reclamantele consideră, cu toate acestea, că ar putea fi utilă adresarea unor îndrumări cu privire la modul de executare a hotărârii.
- 43 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, în cadrul controlului legalității întemeiat pe articolul 263 TFUE, Tribunalul nu este competent să pronunțe somații împotriva instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, chiar dacă acestea au legătură cu modurile de executare a hotărârilor sale (Ordonanța din 22 septembrie 2016, Gaki/Comisia, C-130/16 P, nepublicată, EU:C:2016:731, punctul 14, și Ordonanța din 19 iulie 2016, Trajektna luka Split/Comisia, T-169/16, nepublicată, EU:T:2016:441, punctul 13).
- 44 Rezultă că al doilea capăt de cerere trebuie respins din motive de necompetență.

B. Cu privire la fond

- 45 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.
- 46 Tribunalul consideră oportun să examineze al treilea motiv, iar în continuare al patrulea, primul, al doilea, al cincilea și al șaselea motiv.

1. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe utilizarea abuzivă a puterii de revocare în măsura în care aceasta s-ar întemeia pe o interpretare și pe o aplicare incorecte ale articolului 33 din AD-CVU

- 47 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare de drept în interpretarea pe care a dat-o articolului 33 din AD-CVU.

- 48 În special, reclamantele susțin că versiunile anterioare ale reglementării prevedeau că criteriul justificării economice nu este îndeplinit atunci când „unicul obiectiv” al unei operațiuni este evaziunea, iar diferitele versiuni lingvistice ale articolului 33 din AD-CVU fac în continuare trimitere la „un scop” la singular, ceea ce ar trebui interpretat cel puțin ca fiind un „scop dominant unic” sau un „scop esențial”. Acestea adaugă că jurisprudența Curții ar fi confirmat că existența oricărui alt motiv pentru o operațiune, care nu are legătură cu evaziunea, era suficientă pentru îndeplinirea criteriului justificării economice. În această privință, reclamantele invocă în special Hotărârea din 13 decembrie 1989, *Brother International* (C-26/88, EU:C:1989:637), în care Curtea a statuat că „transferul asamblării din țara în care sunt fabricate componentele într-o altă țară în care [erau] utilizate uzinele deja existente nu [justifica] în sine prezumția potrivit căreia acest transfer [avea] ca unic obiect eludarea dispozițiilor aplicabile”. Or, potrivit reclamantelor, Comisia nu le-a dat ocazia să dovedească existența altor scopuri și niciun element nu ar permite să se cunoască dacă Comisia a examinat informațiile pe care acestea le furnizaseră autorităților belgiene pentru a stabili că era îndeplinit criteriul justificării economice.
- 49 În ceea ce privește acest din urmă aspect, reclamantele susțin că decizia Harley-Davidson de a produce în Thailanda motociclete destinate pieței Uniunii era întemeiată pe un ansamblu de factori comerciali solizi și legitimi și nu era o decizie artificială al cărei scop esențial ar fi constat în eludarea taxelor vamale suplimentare.
- 50 Reclamantele compară de asemenea noțiunea de „evitare”, în sensul articolului 33 din AD-CVU, cu noțiunile de „evaziune”, „abuz”, „manipulare” și „eludare”, astfel cum sunt acestea precizate de jurisprudență. Astfel, făcând trimitere la o serie de hotărâri ale Curții în care aceste noțiuni au fost abordate și precizate, în special în dreptul fiscal sau în dreptul antidumping, reclamantele susțin că, chiar dacă fabricarea de către Harley-Davidson, în Thailanda, de motociclete destinate Uniunii ar viza în principal evitarea taxelor vamale suplimentare, era necesar să se verifice dacă nu exista niciun alt scop comercial legitim care să stea la baza operațiunilor de relocare, ceea ce nu ar fi făcut Comisia. Procedând de asemenea prin analogie, reclamantele amintesc că Curtea a confirmat în repetate rânduri că, pe piața Uniunii, un operator ar dispune de o mare libertate și că ar fi, de exemplu, autorizat să își structureze activitatea astfel încât să își limiteze datoria fiscală.
- 51 Astfel, reclamantele apreciază că modul în care Comisia a aplicat articolul 33 din AD-CVU ar fi modificat criteriul justificării economice și ar fi transformat un criteriu inițial obiectiv în unul subiectiv. Potrivit reclamantelor, interpretarea dată de Comisie ar modifica obiectul articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal, având drept consecință faptul că nu ar mai fi necesar să se stabilească originea pe baza unor elemente obiective, și anume natura operațiunii efectuate, ci pe baza unor elemente subiective, și anume raționamentul sau motivațiile producătorului. Or, aprecierea „scopului” unei operațiuni de relocare ar trebui să se întemeieze pe o analiză obiectivă a elementelor și a contextului operațiunii în sine, analiză pe care Comisia nu ar fi efectuat-o.
- 52 Comisia contestă această argumentație.
- 53 În speță, este necesar să se verifice dacă, prin adoptarea deciziei atacate în temeiul articolului 33 din AD-CVU, Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat că operațiunea de relocare în Thailanda a fabricării anumitor categorii de motociclete Harley-Davidson destinate pieței Uniunii nu putea fi calificată drept „justificată din punct de vedere economic”, din moment ce urmărea, potrivit acestei instituții, să evite măsurile de politică comercială ale Uniunii adoptate începând cu anul 2018 împotriva unor produse originare din Statele Unite.

- 54 În acest sens, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții a dreptului Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul în care se înscrie și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte. Geneza unei dispoziții a dreptului Uniunii poate de asemenea să ofere elemente relevante pentru interpretarea sa (a se vedea Hotărârea din 2 septembrie 2021, CRCAM, C-337/20, EU:C:2021:671, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 55 Potrivit articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal (a se vedea punctul 7 de mai sus), pentru ca o țară sau un teritoriu să fie considerat ca fiind locul de origine al mărfurilor, în scopul aplicării măsurilor Uniunii privind originea mărfurilor importate, este necesar în special ca ultima prelucrare sau transformare substanțială să fie efectuată în acest loc și să fie „justificată economic”.
- 56 Articolul 33 din AD-CVU, intitulat „Operațiuni de transformare și prelucrare care nu sunt justificate din punct de vedere economic”, prevede la primul paragraf că „[o]rice operațiune de transformare sau de prelucrare realizată într-o altă țară sau într-un alt teritoriu se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic atunci când se stabilește, pe baza informațiilor disponibile, că scopul respectivei operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor” Uniunii privind originea mărfurilor.
- 57 Astfel, mai întâi, din modul de redactare a articolului 33 din AD-CVU, în special din utilizarea termenului „consideră” la acest din urmă articol, rezultă că, în anumite împrejurări, și anume atunci când scopul unei anumite operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor menționate la articolul 59 din Codul vamal, Comisia și autoritățile vamale ale Uniunii trebuie să considere că condiția legată de justificarea economică nu ar putea fi îndeplinită.
- 58 În continuare, în ceea ce privește tocmai utilizarea expresiei „scopul respectivei operațiuni a fost evitarea” la articolul 33 din AD-CVU, Tribunalul apreciază că utilizarea noțiunii de „scop” la singular trebuie înțeleasă, în situații în care efectuarea unei anumite operațiuni de relocare ar fi urmărit mai multe scopuri, ca făcând trimitere la ideea unui „scop principal” sau „dominant”. Prin urmare, este posibil ca acest scop să nu fie singurul, dar trebuie să fie determinant în opțiunea de relocare a producției într-o altă țară sau într-un alt teritoriu.
- 59 Or, din articolul 33 din AD-CVU și în special din trimiterea la „măsurile menționate la articolul 59” din Codul vamal, interpretat în lumina considerentului (21) al AD-CVU și a proiectului de text consolidat al actului delegat prezentat de Comisie anterior adoptării AD-CVU, reiese că articolul 33 din AD-CVU se aplică atunci când Uniunea a adoptat măsuri de politică comercială. Aceste măsuri de politică comercială pot consta în măsuri tarifare precum cele adoptate în speță, și anume taxe vamale suplimentare care vizează anumite mărfuri originare din Statele Unite, instituite prin Regulamentul 2018/886 în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 654/2014.
- 60 Astfel, articolul 33 din AD-CVU urmărește să asigure punerea deplină în aplicare a măsurilor de politică comercială ale Uniunii, prin împiedicarea, în cazul mărfurilor vizate de astfel de măsuri, a dobândirii unei noi origini atunci când scopul principal sau dominant al unei operațiuni, precum transferul producției într-o altă țară sau într-un alt teritoriu, a fost evitarea aplicării măsurilor menționate.
- 61 În sfârșit, utilizarea expresiei „pe baza informațiilor disponibile” la articolul 33 din AD-CVU face referire la elementele de fapt de care dispune autoritatea însărcinată să verifice dacă scopul unei operațiuni de relocare a fost evitarea aplicării măsurilor Uniunii privind originea mărfurilor.

- 62 Din cele ce precedă rezultă că articolul 33 din AD-CVU trebuie interpretat în sensul că, dacă, pe baza informațiilor disponibile, rezultă că scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare a fost evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii, atunci este necesar să se considere că această operațiune nu ar putea fi, din principiu, justificată din punct de vedere economic.
- 63 Prin urmare, revine operatorului economic în cauză sarcina de a face dovada că scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare nu a fost, la momentul la care a intervenit decizia în acest sens, evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii. Or, o astfel de dovadă se distinge de identificarea *a posteriori* a unei justificări economice sau de raționalitate economică a acestei operațiuni de relocare. Astfel, dacă dovada faptului că scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare nu a fost evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ar putea fi făcută prin simpla demonstrare a existenței unei justificări economice, acest lucru ar lipsi de orice efect util articolul 33 din AD-CVU.
- 64 În speță, reiese din dosar că informațiile disponibile, în sensul articolului 33 din AD-CVU, sunt afirmațiile făcute de Harley-Davidson în formularul 8-K, reproduse la punctul 26 de mai sus, precum și elementele comunicate de reclamante autorităților vamale belgiene în susținerea cererilor lor de decizii IOO.
- 65 În ceea ce privește elementele comunicate autorităților vamale belgiene, reclamantele arată că au furnizat în toamna anului 2018 o sinteză a diverselor motive pentru care producția în Thailanda era, în opinia lor, „justificată din punct de vedere economic”, sinteză pe care au completat-o la 26 martie 2019, adică la nouă luni după publicarea formularului 8-K, cu explicații suplimentare.
- 66 Din analiza acestor documente, prezentată în anexa la prezenta acțiune, reiese că acestea au fost elaborate de reclamante în cadrul schimburilor de corespondență pe care le-au avut cu autoritățile vamale belgiene în vederea obținerii unor decizii IOO care să recunoască originea thailandeză a motocicletelor fabricate de Harley-Davidson și destinate pieței Uniunii. Aceste schimburi de corespondență au început în luna septembrie 2018, adică la mai multe luni după publicarea formularului 8-K care anunța public operațiunea de relocare în cauză. Aceste documente, care nu au apărut nici anterior, nici în același timp cu formularul 8-K și care au fost elaborate cu unicul scop de a obține recunoașterea de către autoritățile vamale belgiene a originii thailandeze a motocicletelor fabricate de Harley-Davidson, nu permit formularea unei concluzii determinante în ceea ce privește realitatea unei decizii de relocare în Thailanda a fabricării motocicletelor destinate pieței Uniunii care ar fi premers instituirii taxelor vamale suplimentare (a se vedea punctul 21 de mai sus) sau care ar decurge dintr-un raționament economic perfect rațional, neavând nimic de a face cu instituirea taxelor vamale suplimentare menționate.
- 67 Rezultă că, pe baza informațiilor disponibile, și anume propriile afirmații ale Harley-Davidson care figurează în formularul 8-K, pentru „a face față costului substanțial al [...] sarcini[i] tarifare [cauzate de instituirea taxelor vamale suplimentare] pe termen lung, Harley-Davidson [a pus] în aplicare un plan prin care se urmărește transferul producției de motociclete destinate [Uniunii] din Statele Unite către unitățile sale internaționale”. Astfel, din lectura formularului 8-K rezultă că instituirea taxelor vamale suplimentare a reprezentat faptul generator al anunțului privind decizia de relocare în cauză. De altfel, reclamantele au recunoscut în ședință, ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, că intrarea în vigoare a taxelor vamale suplimentare menționate „accelerase” luarea deciziei de a reloca în Thailanda producția destinată pieței Uniunii.

- 68 În plus, reclamantele nu au reușit, nici în informațiile care provin din corespondența lor cu autoritățile vamale belgiene, nici în înscrisurile depuse în cadrul prezentei proceduri, nici în răspunsul la întrebările adresate de Tribunal în ședință, să demonstreze că decizia de a reloca în Thailanda producția de motociclete Harley-Davidson destinate pieței Uniunii a fost anterioară intrării în vigoare a Regulamentului 2018/886 sau a făcut parte dintr-o strategie globală care viza în mod specific reducerea costurilor de producție ale motocicletelor destinate pieței Uniunii printr-o relocare în Asia a acestei producții. Reclamantele s-au limitat, cel mult, la alegații vagi și abstracte potrivit cărora Harley-Davidson ar fi urmat, timp de mai mulți ani, o strategie prin care urmărea creșterea prezenței sale comerciale în afara Statelor Unite, alegații pe care acestea le-au susținut prin prezentarea de documente destinate SEC, din care reiese, fără alte precizări, doar că această creștere internațională făcea parte în esență dintr-o strategie globală pe termen lung a întreprinderii.
- 69 Reclamantele nu au prezentat niciun document, cum ar fi copii ale deciziilor consiliului de administrație al Harley-Davidson, care să demonstreze că decizia specifică de a reloca în Thailanda producția de motociclete destinate pieței Uniunii a fost anterioară instituirii taxelor vamale suplimentare în cauză. Dimpotrivă, dintr-un document prezentat de reclamante, menționat la punctul 68 de mai sus, din data de 28 februarie 2019 și destinat SEC, rezultă că producția de motociclete în cadrul uzinei din Thailanda demarase abia în cursul anului 2018 și că această producție era, cel puțin până la 31 decembrie 2018, destinată exclusiv anumitor piețe asiatice, iar nu pieței Uniunii.
- 70 În orice caz, nu se poate constata decât că, prin faptul că a indicat în formularul 8-K că dorea, prin relocarea producției sale, doar „evitarea sarcinii tarifare” rezultate din intrarea în vigoare a taxelor vamale suplimentare, Harley-Davidson a avut ca scop principal sau dominant evitarea aplicării acestor măsuri de politică comercială. Reiese cu claritate din obiectul și din conținutul formularului 8-K că acesta, care poartă data de 25 iunie 2018, a fost publicat ca reacție imediată la publicarea Regulamentului 2018/886, la numai cinci zile după publicarea menționată și la trei zile după intrarea sa în vigoare. Tribunalul constată că există o coincidență temporală între intrarea în vigoare a Regulamentului 2018/886 și anunțul operațiunii de relocare în cauză. Or, o astfel de coincidență temporală este de natură, potrivit jurisprudenței, să justifice prezumția potrivit căreia o operațiune de relocare are ca unic scop evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, punctul 29).
- 71 Reiese de asemenea din jurisprudență că, în consecință, în prezența unei astfel de coincidențe temporale, revine operatorului economic în cauză sarcina de a face dovada unui motiv rezonabil, altul decât acela de a eluda consecințele care decurg din dispozițiile în cauză, pentru realizarea operațiunilor de fabricare în țara în care producția a fost relocată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, punctul 29). Or, astfel cum s-a arătat la punctele 65-68 de mai sus, reclamantele nu au reușit să facă dovada unui motiv rezonabil, anterior sau în același timp cu anunțul deciziei de relocare în Thailanda, prin care să se acrediteze afirmația potrivit căreia această relocare ar fi putut avea o altă justificare decât aceea de a eluda consecințele instituirii taxelor vamale suplimentare.
- 72 Rezultă, așadar, că instituirea taxelor vamale suplimentare a reprezentat faptul generator al deciziei de relocare în cauză, dezvăluită prin publicarea formularului 8-K, și că, ținând seama de context, această decizie a decurs, cel puțin în principal sau în mare măsură, din voința de a eluda sarcina financiară indusă de aceste taxe.

- 73 Rezultă că Comisia nu a săvârșit o eroare atunci când a considerat că scopul principal al acestei relocări a fost evitarea măsurii de politică comercială constituite de taxele vamale suplimentare.
- 74 În consecință, ansamblul argumentației reclamantelor aferente existenței unei justificări economice a operațiunii de relocare în cauză este inoperant în măsura în care o astfel de justificare nu necesita să fie identificată de Comisie în speță. Situația este aceeași în ceea ce privește argumentația reclamantelor cu privire la realitatea și la caracterul substanțial al operațiunilor de producție în Thailanda.
- 75 În ceea ce privește argumentația reclamantelor potrivit căreia Comisia ar fi transformat un criteriu inițial obiectiv într-un criteriu subiectiv, este suficient să se arate că constatarea din decizia atacată potrivit căreia operațiunea de relocare în Thailanda fusese realizată cu scopul, cel puțin în principal, al evitării aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii este o constatare întemeiată pe elemente de probă obiective. În această privință, în cadrul examinării comportamentului Harley-Davidson în scopul identificării unei eventuale eludări a măsurilor de politică comercială menționate, Comisia era astfel obligată să se întemeieze pe toate elementele de fapt pertinente și disponibile. În acest context, Comisia s-a aflat în poziția de a putea aprecia strategia urmată de această întreprindere. În acest cadru, Comisia era îndreptățită să evoce factori de natură subiectivă, și anume mobilurile care stăteau la baza strategiei în discuție, în măsura în care acești factori rezultau în mod clar, fără nicio ambiguitate și în mod obiectiv, din formularul 8-K. Astfel, contrar celor susținute de reclamante, existența unei intenții de a eluda măsurile de politică comercială în cauză putea constitui una dintre împrejurările de fapt obiective care puteau fi luate în considerare în scopul stabilirii unei astfel de eludări.
- 76 Din considerațiile care precedă rezultă că al treilea motiv trebuie înlăturat.

2. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 33 din AD-CVU

- 77 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că articolul 33 din AD-CVU ar fi nelegal în măsura în care ar depăși cadrul unei legislații care poate fi adoptată prin intermediul unui act delegat în temeiul articolului 290 TFUE și ar încălca principiile securității juridice și proporționalității.

a) Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 290 TFUE

- 78 Reclamantele susțin că, indiferent de interpretarea care trebuie dată articolului 33 din AD-CVU, această dispoziție depășește limitele unei legislații care a făcut obiectul unei delegări. În această privință, acestea arată în esență că criteriul „justificării economice” nu poate fi considerat un criteriu care oferă precizări suplimentare cu privire la modul în care ar trebui aplicată o dispoziție de drept material, ci, dimpotrivă, constituie o normă fundamentală în domeniul stabilirii originii. Ca atare, norma prevăzută la articolul 33 din AD-CVU ar trebui să figureze în dreptul primar, alături de articolul 60 alineatul (2) din Codul vamal, care conține norma generală care permite stabilirea originii mărfurilor transformate în mai multe țări.
- 79 Comisia contestă această argumentație.

- 80 Posibilitatea delegării de competențe prevăzută la articolul 290 TFUE vizează să permită legiuitorului să se concentreze asupra elementelor esențiale ale unei legislații, precum și asupra elementelor neesențiale cu privire la care apreciază că este oportună legiferarea, încredințând totodată Comisiei sarcina de „a completa” anumite elemente neesențiale ale actului legislativ adoptat sau chiar de „a modifica” astfel de elemente în cadrul unei delegări conferite acesteia (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 81 Rezultă că normele esențiale ale domeniului vizat trebuie adoptate în reglementarea de bază și nu pot face obiectul unei delegări (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 82 Potrivit jurisprudenței, elementele esențiale ale unei reglementări de bază sunt cele a căror adoptare necesită efectuarea unor alegeri politice care se numără printre sarcinile proprii legiuitorului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 61 și jurisprudența citată).
- 83 Identificarea elementelor unei materii care trebuie apreciate ca fiind esențiale trebuie să se întemeieze pe elemente obiective care pot face obiectul unui control jurisdicțional și impune luarea în considerare a caracteristicilor și a particularităților domeniului vizat (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 84 În speță, articolul 60 din Codul vamal prevede norme pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor, norme care variază în funcție de aspectul dacă mărfurile au fost obținute în aceeași țară sau în același teritoriu sau dacă producerea lor a implicat mai multe țări sau teritorii. Aceste două categorii de norme sunt stabilite la alineatul (1) și, respectiv, la alineatul (2) ale acestui articol 60.
- 85 Prezenta cauză privește doar a doua categorie de norme.
- 86 În plus, în ceea ce privește această a doua categorie de norme, Comisia a adoptat articolul 33 din AD-CVU în temeiul abilitării prevăzute la articolul 62 din Codul vamal coroborat cu articolul 284 din Codul vamal. Astfel, acest articol 62 abilitează instituția menționată să adopte acte delegate în vederea stabilirii în esență a normelor de punere în aplicare a condițiilor prevăzute la articolul 60 alineatul (2) din Codul vamal.
- 87 Rezultă că, având în vedere economia generală a Codului vamal, condiția referitoare la justificarea economică, examinată în speță, este prevăzută chiar de Codul vamal și nu constituie decât una dintre condițiile care figurează în una dintre normele privind dobândirea originii nepreferențiale.
- 88 În acest context, în ceea ce privește întinderea delegării conferite Comisiei la articolul 62 din Codul vamal, prin faptul că abilitează Comisia să „stabilească” norme, această dispoziție autorizează Comisia să „completeze” Codul vamal, în sensul articolului 290 TFUE. Astfel, cu toate că Comisia nu este autorizată prin acest articol să modifice elementele deja adoptate în Codul vamal, ea este, în schimb, autorizată de acesta să completeze Codul vamal prin dezvoltarea de elemente care nu au fost definite de legiuitor, fiind în același timp obligată să respecte dispozițiile adoptate prin Codul vamal.

- 89 Astfel, chiar presupunând că normele pentru stabilirea originii constituie elemente esențiale ale Codului vamal, articolul 33 din AD-CVU urmărește numai să completeze articolul 60 din Codul vamal, prin adăugarea anumitor precizări. Prin urmare, nu se poate considera că acest articol 33 ar depăși limitele delegării conferite Comisiei prin articolul 62 din Codul vamal sau că ar modifica o normă esențială din Codul vamal.
- 90 În plus, în măsura în care articolul 33 din AD-CVU urmărește numai să asigure, astfel cum reiese din considerentul (21) al AD-CVU, aplicarea efectivă a măsurilor de politică comercială instituite în temeiul altor dispoziții ale dreptului Uniunii, trebuie să se considere că adoptarea acestui articol nu a implicat, ca atare, efectuarea unor alegeri politice care se numără printre sarcinile proprii legiuitorului Uniunii.
- 91 Din considerațiile care precedă rezultă că primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie înlăturat.

b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și proporționalității

- 92 Reclamantele susțin că introducerea unei modificări atât de substanțiale a criteriului juridic al „justificării economice” prin intermediul unui act delegat este incompatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii, în special cu cele ale securității juridice și proporționalității.
- 93 În această privință, reclamantele susțin că, prin faptul că a reținut, la articolul 33 din AD-CVU, că o multitudine de motive pot fi luate în considerare pentru a aprecia justificarea economică a unei operațiuni de relocare, Comisia ar fi introdus în acest criteriu o formă de subiectivitate incompatibilă cu caracterul obiectiv al regulamentului de bază. Acestea susțin de asemenea că Comisia nu avea niciun motiv să extindă și să modifice criteriul, astfel cum fusese acesta definit în dreptul primar sau în jurisprudență.
- 94 Comisia respinge aceste afirmații.
- 95 Tribunalul observă că argumentația reclamantelor se întemeiază pe postulatul potrivit căruia articolul 33 din AD-CVU ar prevedea că o multitudine de motive pot fi luate în considerare în scopul stabilirii existenței unei „justificări economice” și că aprecierea importanței respective a acestor diferite motive ar ține doar de puterea discreționară a Comisiei. Or, acest postulat provine dintr-o interpretare eronată a articolului 33 din AD-CVU.
- 96 Astfel, după cum s-a stabilit la punctele 54-63 de mai sus, articolul 33 din AD-CVU prevede că este suficient ca „scopul”, cu alte cuvinte scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare să fie evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii pentru a se putea considera că această operațiune de relocare nu este justificată din punct de vedere economic în sensul reglementării aplicabile.
- 97 În consecință, este necesar să se constate că, contrar celor susținute de reclamante, articolul 33 din AD-CVU nu prevede evaluarea comparativă sau luarea în considerare a unei „multitudini de motive” în scopul stabilirii existenței unei „justificări economice”, ci prevede doar că o astfel de justificare nu poate subzista, din principiu, în prezența unei strategii care urmărește în principal evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii.
- 98 Rezultă că argumentația reclamantelor trebuie să fie înlăturată.

- 99 Din considerațiile care precedă rezultă că al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, precum și, prin urmare, al patrulea motiv în totalitate trebuie înlăturate.

3. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a procedurii de consultare inițiate înainte de adoptarea deciziei atacate

- 100 În cadrul primului motiv, reclamantele susțin, pe de o parte, că Comisia a încălcat normele fundamentale de procedură în măsura în care decizia atacată nu ar conține o motivare sau ar conține o motivare insuficientă și, pe de altă parte, că Comisia nu ar fi respectat procedura de consultare înainte de adoptarea deciziei atacate.

a) Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 101 Reclamantele susțin că decizia atacată nu le indică nici ce consideră Comisia despre operațiunile de asamblare realizate în Thailanda, nici ce consideră Comisia despre motivele care au determinat Harley-Davidson să își fabrice produsele în Thailanda, nici modul în care Comisia a aplicat criteriul justificării economice, astfel încât Tribunalul nu ar fi în măsură să își exercite controlul.
- 102 Reclamantele susțin de asemenea că decizia atacată nu conține explicații cu privire la motivele pentru care poziția Comisiei este diferită de cea a autorităților vamale belgiene și că raționamentul expus în considerentul (7) al deciziei menționate nu constituie altceva decât o declarație peremptorie. Reclamantele susțin în această privință că, ținând seama de caracterul tehnic al materiei, de investițiile considerabile aflate în joc și având în vedere caracterul inedit al unei decizii precum decizia atacată, expunerea unui raționament clar s-ar dovedi deosebit de importantă.
- 103 Comisia respinge aceste afirmații.
- 104 Potrivit unei jurisprudențe constante, întinderea obligației de motivare depinde de natura actului în cauză și de contextul adoptării sale. Motivarea trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției, astfel încât, pe de o parte, să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate în scopul de a-și putea apăra drepturile și de a verifica dacă decizia este sau nu este întemeiată și, pe de altă parte, să permită instanței Uniunii să își exercite controlul de legalitate. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă. În special, Comisia nu este obligată să ia poziție cu privire la toate argumentele invocate în fața sa de persoanele interesate, ci este suficient ca ea să expună situația de fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei (a se vedea Hotărârea din 12 mai 2011, Région Nord-Pas-de-Calais și Communauté d'agglomération du Douaisis/Comisia, T-267/08 și T-279/08, EU:T:2011:209, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 105 În speță, Comisia a indicat, în decizia atacată și potrivit termenilor reproduși la punctul 37 de mai sus, motivul pentru care anumite categorii de motociclete fabricate de Harley-Davidson și importate în Uniune din Thailanda nu puteau fi considerate ca având această țară ca origine, și

anume faptul că fabricarea în Thailanda nu era justificată din punct de vedere economic, în măsura în care urmărea în principal evitarea măsurilor de politică comercială ale Uniunii adoptate, începând cu anul 2018, împotriva produselor originare din Statele Unite.

- 106 În plus, în considerentul (9) al deciziei atacate, Comisia a criticat autoritățile vamale belgiene pentru că nu au aplicat în mod corect articolul 33 din AD-CVU, întrucât acestea reținuseră Thailanda ca loc de origine al motocicletelor în cauză în cele două decizii IOO.
- 107 Astfel, decizia atacată cuprinde o motivare suficientă în acest sens, prin faptul că menționează motivele pentru care Comisia a considerat că autoritățile vamale belgiene adoptaseră decizii IOO care nu erau în conformitate cu legislația vamală a Uniunii.
- 108 În plus, se poate observa că unele dintre argumentele reclamantelor menționate la punctul 102 de mai sus se confundă cu critica temeiniciei deciziei atacate. Or, obligația de motivare a deciziilor constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării. Motivarea unei decizii constă în exprimarea formală a motivelor pe care se întemeiază această decizie. Dacă aceste motive sunt afectate de erori, acestea afectează legalitatea pe fond a deciziei, dar nu motivarea acesteia, care poate fi suficientă chiar dacă cuprinde motive eronate (a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 181 și jurisprudența citată).
- 109 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

b) Cu privire al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe nerespectarea procedurii de consultare înainte de adoptarea deciziei atacate

- 110 Reclamantele susțin că Comisia avea obligația de a consulta comitetul consultativ competent înainte de adoptarea deciziei atacate și că simpla consultare a comitetului menționat prin intermediul unei proceduri scrise era, în speță, insuficientă, cu atât mai mult cu cât Comisia nu ar fi comunicat niciun element al contextului de fapt și de drept pentru a permite membrilor comitetului să își formeze o opinie. În plus, potrivit reclamantelor, împrejurarea potrivit căreia, în cadrul consultării desfășurate prin procedură scrisă, patru state membre și-au manifestat opoziția la adresa proiectului deciziei atacate ar fi trebuit să determine Comisia să „țină seama cât mai mult posibil” de aceste observații, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO 2011, L 55, p. 13).
- 111 Comisia contestă aceste afirmații.
- 112 Din articolul 285 din Codul vamal reiese că comitetul Codului vamal este un comitet în sensul Regulamentului nr. 182/2011. În plus, din articolul 37 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf din Codul vamal coroborat cu articolul 285 alineatele (2) și (6) din codul menționat rezultă că deciziile, precum decizia atacată, prin care se solicită statelor membre să revoce decizii IOO se adoptă potrivit procedurii de consultare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 182/2011.

113 Articolul 4 din Regulamentul nr. 182/2011, intitulat „Procedura de consultare”, prevede:

„(1) În cazul în care se aplică procedura de consultare, comitetul emite avizul, prin vot atunci când este necesar. În cazul în care se votează, avizul se emite cu majoritatea simplă a membrilor comitetului.

(2) Comisia decide cu privire la proiectul de act de punere în aplicare care se adoptă, ținând seama cât mai mult posibil de concluziile desprinse din dezbaterile din cadrul comitetului și de avizul emis.”

114 În ceea ce privește critica întemeiată pe recurgerea la o procedură scrisă în speță, nicio dispoziție din Regulamentul nr. 182/2011 nu interzice Comisiei să desfășoare o procedură de consultare potrivit acestei modalități particulare. Dimpotrivă, la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 182/2011 se prevede în mod expres că avizul unui comitet, în cadrul unei proceduri de consultare, poate fi obținut prin procedură scrisă.

115 În ceea ce privește critica întemeiată pe faptul că comitetul consultativ nu ar fi beneficiat de elemente de fapt și de drept suficiente atunci când a examinat proiectul deciziei atacate, trebuie arătat că reclamantele nu au susținut această critică și că, în orice caz, statele membre, vizate în primul rând, nu au formulat nicio critică cu privire la acest aspect, astfel încât nu există niciun element care să permită să se concluzioneze că delegațiile nu și-au putut adopta pozițiile în cunoștință de cauză. Prin urmare, această critică trebuie înlăturată.

116 În ceea ce privește luarea în considerare a observațiilor formulate de statele membre care s-ar fi manifestat împotriva proiectului de decizie, este necesar să se arate că cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 182/2011 nu are caracter obligatoriu. Astfel, Comisia, care păstrează o marjă de apreciere, nu este ținută de avizul comitetului și, *a fortiori*, nici de opiniile divergente minoritare exprimate de unii dintre membrii săi.

117 Astfel, formularea „ținând seama cât mai mult posibil” de la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 182/2011 evidențiază caracterul neobligatoriu al concluziilor care se desprind din dezbaterile din cadrul comitetului, inclusiv al opiniilor exprimate doar de unii dintre membrii săi, precum și al avizului final emis de comitetul menționat. În cazul în care asemenea concluzii sau avize ar fi obligatorii, nu ar fi suficient ca Comisia să țină seama de acestea în cea mai mare măsură posibilă, cu riscul de a denatura termenii și scopul articolului 4 din Regulamentul nr. 182/2011, ci ar avea obligația de a le respecta (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța din 9 iulie 2019, VodafoneZiggo Group/Comisia, T-660/18, EU:T:2019:546, punctul 44). Această constatare este confirmată de o comparație cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din acest regulament, dat fiind că, astfel cum reiese din considerentul (11) al regulamentului menționat, această din urmă procedură trebuie să permită garantarea faptului că actele de punere în aplicare nu pot fi adoptate de Comisie dacă nu sunt conforme cu avizul comitetului competent. Aceasta înseamnă că avizul comitetului competent nu este obligatoriu pentru Comisie dacă, precum în speță, se aplică procedura de consultare.

118 Cu toate acestea, astfel cum arată reclamantele în mod întemeiat, jurisprudența a recunoscut deja că cerința de a ține „seama în cea mai mare măsură posibilă” impunea o obligație de motivare potrivit căreia Comisia trebuia să poată explica divergențele în raport cu concluziile care se desprind din dezbaterile din cadrul comitetului și cu avizul emis (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța din 9 iulie 2019, VodafoneZiggo Group/Comisia, T-660/18, EU:T:2019:546, punctul 47).

- 119 În această privință, trebuie observat că decizia atacată a fost adoptată la finalul procedurii administrative descrise la punctele 34 și 35 de mai sus. În special, Comisia a prezentat proiectul deciziei atacate delegațiilor comitetului sesizat la 5 martie 2021, iar patru state membre au transmis observații care se opuneau poziției adoptate de Comisie în acest proiect.
- 120 Din sinteza adresată de Comisie comitetului Codului vamal, secțiunea „Origine”, la 29 martie 2021 (a se vedea punctul 34 de mai sus) rezultă că 23 de state membre nu au luat poziție cu privire la proiectul deciziei atacate. Astfel, o mare majoritate a delegațiilor își exprimaseră, în mod tacit, acordul cu proiectul deciziei atacate menționat, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 182/2011, astfel încât avizul emis de comitet cu privire la proiectul deciziei atacate putea fi considerat un aviz favorabil, în raport cu care Comisia, așadar, nu a avut nicio divergență de explicat.
- 121 Din procesul-verbal al reuniunii grupului de experți vamali, secțiunea „Origine”, din 20 aprilie 2021 reiese că, dintre cele patru delegații care și-au manifestat opoziția față de proiectul deciziei atacate, cel puțin trei și-au exprimat preocupări precise și detaliate.
- 122 În special, aceste delegații au exprimat rezerve referitoare la lipsa unei examinări, în proiectul deciziei atacate, a raționalității economice globale a operațiunii de relocare și la aspectul dacă noțiunea de „scop”, în sensul articolului 33 din AD-CVU, trebuie înțeleasă ca făcând trimitere la un scop unic sau la o finalitate exclusivă, și nu doar ca făcând trimitere la un scop printre altele.
- 123 Astfel, aceste rezerve pot intra sub incidența noțiunii de „concluzii desprinse din dezbaterile din cadrul comitetului”, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 182/2011, în legătură cu care revenea Comisiei sarcina de a ține „seama cât mai mult posibil”, în sensul aceleiași dispoziții.
- 124 Cu toate acestea, din considerentul (7) al deciziei atacate reiese că, „[c]hiar dacă evitarea măsurilor de politică comercială se poate să nu fie neapărat singurul scop al transferului producției, condițiile menționate la articolul 33 primul paragraf [din AD-CVU] sunt îndeplinite pe baza datelor disponibile”.
- 125 Procedând astfel, Comisia a răspuns în mod implicit, dar necesar, la întrebarea dacă noțiunea de „scop”, în sensul articolului 33 din AD-CVU, trebuia înțeleasă ca făcând trimitere la un scop printre altele, considerând că acest scop putea, așadar, să coexiste cu alte scopuri. În plus, aceasta a considerat de asemenea, în mod implicit, dar necesar, în mod întemeiat că nu era necesar, după ce s-a stabilit că scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare era evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii, să se adopte o poziție cu privire la problema raționalității economice globale a operațiunii de relocare în cauză.
- 126 Din considerațiile care precedă rezultă că al doilea aspect al primului motiv, precum și, prin urmare, primul motiv în totalitate trebuie înlăturate.

4. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

- 127 Reclamantele susțin că decizia atacată este întemeiată pe o eroare vădită de apreciere a faptelor pertinente, întrucât Comisia nu ar fi ținut seama de toate elementele de context și întrucât contextul, conținutul și obiectul formularului 8-K nu ar fi fost corect apreciate.

a) Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe lipsa analizei tuturor faptelor pertinente

- 128 Reclamantele reproșează Comisiei că a săvârșit o eroare vădită de apreciere, în măsura în care nu a examinat toate faptele pertinente și în special data la care Harley-Davidson adoptase decizia de a transfera anumite operațiuni de fabricare în Thailanda, motivele comerciale și economice care stăteau la baza acestei decizii, precum și natura proceselor și a operațiunilor realizate în Thailanda.
- 129 Comisia contestă această argumentație.
- 130 Este necesar să se arate că argumentația reclamantelor vizează aspectul dacă Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 33 din AD-CVU prin faptul că nu a efectuat o cercetare a justificării economice a relocării în cauză. Or, această problemă a fost deja examinată în cadrul analizei celui de al treilea motiv.
- 131 În această privință, reiese din analiza efectuată la punctele 54-63 de mai sus că, în măsura în care Comisia a constatat în mod întemeiat, pe baza elementelor aflate la dispoziția sa, că scopul principal al operațiunii de relocare în Thailanda a producției de motociclete Harley-Davidson destinate pieței Uniunii a fost evitarea aplicării măsurilor de politică comercială instituite prin Regulamentul 2018/886, aceasta putea concluziona în mod valabil, în cadrul aplicării articolului 33 din AD-CVU, că această operațiune nu era justificată din punct de vedere economic fără a fi necesar să examineze faptele care aveau legătură cu celelalte eventuale scopuri ale operațiunii de relocare.
- 132 Rezultă că primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie înlăturat.

b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a contextului, a conținutului și a obiectului formularului 8-K

- 133 Reclamantele reproșează Comisiei că nu a ținut seama de contextul în care a fost făcut public formularul 8-K. În această privință, reclamantele susțin că Comisia a acordat prea multă importanță formulării potrivit căreia relocarea în cauză trebuia să permită „evitarea sarcinii tarifare” cauzate de taxele vamale suplimentare, în timp ce alte elemente ar fi justificat această relocare. Astfel, reclamantele consideră că Comisia a atribuit o valoare probatorie absolută unei singure declarații, fără a lua în considerare contextul în care a fost făcută această declarație sau publicul căruia i se adresa și pentru a cărui liniștire era menită aceasta, cu excluderea oricăror altor probe. În sfârșit, reclamantele susțin că, deși unul dintre factorii care au motivat relocarea a fost evitarea aplicării taxelor vamale suplimentare, Comisia nu a evaluat comparativ acest scop cu alte scopuri urmărite de relocarea în cauză.
- 134 Comisia respinge aceste afirmații.
- 135 În speță, astfel cum reiese din faptele prezentate la punctele 24 și 25 de mai sus, ca reacție la intrarea în vigoare a Regulamentului 2018/886, Harley-Davidson a prezentat SEC, la 25 iunie 2018, formularul 8-K menit să își informeze acționarii cu privire la aplicarea, începând cu 22 iunie 2018, a unor taxe vamale suplimentare la produsele sale importate în Uniune din Statele Unite. În acest formular, Harley-Davidson și-a manifestat de asemenea intenția de a transfera producția anumitor motociclete destinate pieței Uniunii din Statele Unite către unitățile sale internaționale, pentru a evita măsurile de politică comercială ale Uniunii în cauză.

- 136 În special, formularul 8-K cuprinde următoarea formulare: „[p]entru a face față costului substanțial al acestei sarcini tarifare pe termen lung, Harley-Davidson va pune în aplicare un plan prin care se urmărește transferul producției de motociclete destinate [Uniunii] din Statele Unite către unitățile sale internaționale în vederea evitării sarcinii tarifare”.
- 137 Rezultă că cel puțin unul dintre factorii care au motivat relocarea în cauză a fost evitarea aplicării taxelor vamale suplimentare, fapt care nu este contestat de reclamante. În plus, s-a stabilit, la punctele 64-72 de mai sus, că această voință de a evita aplicarea taxelor vamale suplimentare reprezentase scopul principal sau dominant al deciziei de relocare în cauză.
- 138 În consecință, nu se poate reproșa Comisiei că a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a afirmat, în decizia atacată, că, „[î]n urma publicării măsurilor de politică comercială ale Uniunii, [Harley-Davidson] a prezentat printr-un formular 8-K [...] deus la [SEC în luna] iunie 2018, planul său de a transfera producția anumitor motociclete destinate pieței Uniunii [...] din Statele Unite [...] către unitățile sale internaționale din altă țară pentru a evita măsurile de politică comercială ale Uniunii [...]”, arătând totodată că „[...] evitarea măsurilor de politică comercială [în cauză] se [putea] să nu fie neapărat singurul obiectiv al transferului producției [...]”.
- 139 În ceea ce privește chestiunea dacă alți factori ar fi trebuit să fie luați în considerare de Comisie, precum elemente contextuale, obiectul formularului 8-K sau celelalte scopuri urmărite de relocarea în cauză, trebuie să se observe că aceasta privește problema dacă Comisia a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 33 din AD-CVU, atunci când și-a bazat concluzia pe constatarea că scopul dominant al acestei relocări a fost evitarea aplicării taxelor vamale suplimentare, care a fost deja examinată și respinsă în cadrul analizei celui de al treilea motiv și a primului aspect al acestui motiv.
- 140 Din considerațiile care precedă rezultă că al doilea aspect al celui de al doilea motiv, precum și, prin urmare, al doilea motiv în totalitate trebuie înlăturate.

5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor generale ale dreptului Uniunii și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

- 141 În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă principiile securității juridice și încrederii legitime, principiile nediscriminării și proporționalității, dreptul la bună administrare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate.

a) Cu privire la primul aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime

- 142 Reclamantele arată că nici decizia atacată, nici aplicarea și nici efectele sale nu au fost previzibile, în special în privința autorităților belgiene, după cum ar demonstra-o faptul că acestea din urmă au revocat cele cinci decizii IOO care fuseseră acordate reclamantelor, iar nu doar cele două decizii IOO indicate în decizia atacată. În plus, acestea susțin că faptul că deciziile IOO nu au fost revocate de Comisie în momentul în care acestea au fost acordate constituie un comportament care a creat o încredere legitimă și amintesc că Curtea a statuat deja că un termen de doi ani scurs între publicarea unei decizii incorecte și încercarea de corectare din partea Comisiei era nerezonabil. Reclamantele afirmă de asemenea că ghidul Comisiei privind informațiile de origine obligatorii arată că revocarea unei decizii IOO se supune condițiilor prevăzute la articolul 22 alineatul (6) din Codul vamal referitoare la dreptul de a fi ascultat, astfel încât acestea se puteau

aștepta în mod legitim ca Comisia să le contacteze în cadrul procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate. În sfârșit, reclamantele susțin că nu exista un motiv imperativ de interes general care ar fi trebuit să prevaleze asupra intereselor lor private.

- 143 Comisia contestă această argumentație.
- 144 Deciziile IOO, adoptate în temeiul articolului 33 din Codul vamal, sunt decizii prin care autoritățile vamale naționale certifică originea geografică a anumitor produse importate în Uniune, ca răspuns la cererile importatorilor care doresc să obțină garanții cu privire la interpretarea normelor care permit definirea originii unor mărfuri importate. Informațiile de origine obligatorii au ca obiectiv să ofere deplina siguranță operatorului economic în cazul în care există un dubiu cu privire la originea geografică a unor mărfuri importate în Uniune, protejându-l astfel față de orice modificare ulterioară a poziției adoptate de autoritățile vamale naționale pentru o perioadă determinată (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 29 ianuarie 1998, *Lopex Export*, C-315/96, EU:C:1998:31, punctul 28). Cu toate acestea, o astfel de informație nu are ca obiectiv și nu poate avea ca efect să garanteze în mod definitiv operatorului faptul că originea geografică la care se referă nu va fi modificată ulterior, în special ca urmare a revocării, la cererea Comisiei, a deciziei IOO obținute, pentru motivul prevăzut la articolul 34 alineatul (11) din Codul vamal, și anume necesitatea de a garanta stabilirea originii corecte a mărfurilor.
- 145 În plus, Curtea a hotărât deja că principiul protecției încrederii legitime nu poate fi invocat împotriva unei dispoziții precise a unui text de drept al Uniunii, astfel încât comportamentul unei autorități naționale însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii, care este contrar acestuia din urmă, nu poate crea, pentru un operator economic, o încredere legitimă privind posibilitatea de a beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2011, *Sony Supply Chain Solutions (Europe)*, C-153/10, EU:C:2011:224, punctul 47 și jurisprudența citată].
- 146 Or, în speță, din analiza celui de al treilea motiv rezultă că articolul 33 din AD-CVU reglementează cu suficientă precizie condiția referitoare la caracterul justificat din punct de vedere economic al prelucrării sau al transformării. În plus, din formularea articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal reiese că această dispoziție reglementează cu suficientă precizie celelalte condiții care trebuie respectate pentru stabilirea originii unor mărfuri importate în Uniune.
- 147 Rezultă că autoritățile vamale belgiene însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii au avut, prin adoptarea deciziilor IOO, un comportament în contradicție cu dreptul Uniunii și că acest comportament nu a putut să le creeze reclamantelor o încredere legitimă.
- 148 În ceea ce privește problema termenului care s-a scurs între data la care Comisia a luat cunoștință de existența deciziilor IOO în cauză și data la care aceasta a solicitat autorităților vamale belgiene revocarea lor, problemă care ține în realitate de al treilea aspect al prezentului motiv, aceasta va fi abordată în cadrul examinării aspectului menționat, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.
- 149 În sfârșit, în ceea ce privește afirmația reclamantelor potrivit căreia acestea puteau să se aștepte în mod legitim să fie contactate de Comisie înainte de adoptarea deciziei atacate, este suficient să se constate, pentru a o înlătura, că, în cadrul primului aspect al celui de al cincilea motiv, această

afirmație este întemeiată pe o interpretare a articolului 22 alineatul (6) din Codul vamal, care privește doar procedura care trebuie urmată de autoritățile vamale naționale, nu și procedura care trebuie urmată de Comisie.

150 Din considerațiile care precedă rezultă că primul aspect al celui de al cincilea motiv trebuie înlăturat.

b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor nediscriminării și proporționalității

151 Reclamantele susțin că din declarațiile fostului președinte al Comisiei, dar și din declarațiile comisarului pentru comerț din acea perioadă reiese că Harley-Davidson a fost vizată în mod specific, alături de alte mărci americane, pentru a face obiectul taxelor de retorsiune în cauză cu scopul de a face presiuni asupra anumitor responsabili politici americani în particular, iar nu pe baza unor criterii obiective. Reclamantele adaugă că efectul deciziei atacate a fost disproporționat în raport cu scopul urmărit și că existau alte soluții mai puțin constrângătoare sau că ar fi putut beneficia de garanții, de exemplu ar fi putut fi avertizate în legătură cu faptul că Comisia intenționa să reexamineze interpretarea criteriului prevăzut la articolul 33 din AD-CVU efectuată de autoritățile belgiene și să le fie acordată în același timp posibilitatea de a prezenta observații.

152 Comisia respinge aceste afirmații.

153 Tribunalul observă că, în măsura în care susțin în esență că au făcut obiectul unui tratament discriminatoriu, din moment ce Harley-Davidson a fost vizată în mod specific de declarații publice ale unor înalți responsabili ai Uniunii, alături de alte mărci americane, pentru a face obiectul taxelor de retorsiune în cauză, reclamantele depășesc cadrul prezentului litigiu.

154 Astfel, această critică a reclamantelor nu privește în realitate decizia atacată, ci vizează în mod direct Regulamentul 2018/886, care a instituit taxele vamale suplimentare și care, în opinia acestora, ar fi desemnat în mod incorect Harley-Davidson. În plus și în orice caz, Regulamentul 2018/886 nu vizează nominal Harley-Davidson, ci vizează în special produsele care corespund codului 8711 50 00 din nomenclură, și anume „[m]otocicletele cu motor cu piston alternativ, cu o capacitate cilindrică de peste 800 cm³”. Or, deși o astfel de categorie de produse corespunde efectiv motocicletelor fabricate de Harley-Davidson, nu s-ar putea exclude totuși ca motocicletele fabricate de alte întreprinderi cu sediul în Statele Unite să poată intra de asemenea în această categorie definită în mod obiectiv, fără referire la o marcă în particular, ceea ce reclamantele au confirmat în ședință prin desemnarea unui alt producător american.

155 În ceea ce privește problema proporționalității și a caracterului discriminatoriu al deciziei atacate, este suficient să se arate că, prin decizia menționată, Comisia s-a limitat să solicite autorităților vamale naționale revocarea deciziilor IOO, ca urmare a faptului că aceste decizii nu fuseseră adoptate în conformitate cu dreptul Uniunii. Pe de o parte, o cerere de conformare cu reglementarea aplicabilă nu este disproporționată. Pe de altă parte, reclamantele nu dovedesc și nici măcar nu susțin că Comisia ar fi renunțat să solicite autorităților naționale modificarea deciziilor IOO referitoare la un alt producător de produse care corespund codului 8711 50 00 din nomenclură. De asemenea, nu există niciun indiciu potrivit căruia Comisia nu ar fi acționat exact în același mod în prezența altor decizii IOO neconforme cu dreptul Uniunii.

156 Rezultă că al doilea aspect al celui de al cincilea motiv trebuie respins.

c) Cu privire la al treilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare și a dreptului de a fi ascultat

- 157 Reclamantele susțin că Comisia nu a aplicat procesul său decizional în mod imparțial și că decizia atacată nu poate avea decât o origine politică. Reclamantele reproșează de asemenea Comisiei că nu a adoptat decizia atacată într-un termen rezonabil și că nu a comunicat cu ele, nici măcar prin intermediul autorităților belgiene, înainte de adoptarea deciziei menționate. În această privință, reclamantele amintesc că dreptul de a fi ascultat este un principiu general de drept al Uniunii de care trebuie să beneficieze orice operator comercial, indiferent de conținutul reglementării aplicabile.
- 158 Comisia contestă această argumentație.
- 159 Potrivit articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, orice persoană are dreptul printre altele de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial din partea instituțiilor Uniunii. Această cerință de imparțialitate privește imparțialitatea subiectivă, în sensul că niciunul dintre membrii instituției în cauză care este însărcinată cu soluționarea cauzei nu trebuie să fie părtinitor sau să aibă prejudecăți personale, și imparțialitatea obiectivă, în sensul că instituția trebuie să ofere garanții suficiente pentru a exclude în această privință orice bănuială legitimă (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punctul 155 și jurisprudența citată).
- 160 În speță, este adevărat că reiese din afirmațiile făcute în luna martie 2018 de fostul președinte al Comisiei, astfel cum au fost prezentate în presă, că „taxele [suplimentare trebuiau] aplicate la motocicletele Harley-Davidson, la blugii Levi's, la Bourbon”. Cu toate acestea, reclamantele nu pot deduce doar din aceste afirmații spontane că cerința de imparțialitate ar fi fost încălcată de Comisie. Mai întâi, Comisia s-a limitat, prin decizia atacată, adoptată în luna martie 2021, la a solicita autorităților vamale belgiene, în cadrul controlului său *a posteriori* cu privire la deciziile IOO adoptate de autoritățile vamale naționale, să revoce deciziile IOO în cauză, din moment ce acestea erau considerate de Comisie în mod întemeiat ca fiind contrare dreptului Uniunii. Astfel, Comisia a adoptat decizia atacată, în temeiul articolului 33 din AD-CVU, cu unicul scop de a garanta o stabilire a originii corecte a motocicletelor fabricate de Harley-Davidson, astfel încât nu i se poate aduce critica lipsei de imparțialitate, formulată de reclamante. În plus și în orice caz, reclamantele nu invocă niciun element legat de adoptarea deciziei atacate, cu excepția unor considerații generale și abstracte care țin de o pretinsă voință politică de a institui taxele vamale suplimentare în cauză, pentru a demonstra lipsa de obiectivitate și de imparțialitate a Comisiei.
- 161 În această privință, trebuie amintit de asemenea că articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale prevede că dreptul la bună administrare include dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere. Dreptul de a fi ascultat face parte din dreptul la apărare, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii, care își găsește aplicarea chiar și în lipsa unei reglementări specifice cu privire la acest subiect. Acest principiu impune ca destinatarii unor decizii care le afectează în mod semnificativ interesele să aibă posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la elementele reținute în sarcina lor pentru a fundamenta aceste decizii (a se vedea Hotărârea din 28 octombrie 2021, Vialto Consulting/Comisia, C-650/19 P, EU:C:2021:879, punctul 122 și jurisprudența citată).

- 162 În plus, reiese din jurisprudență că, pentru ca o încălcare a dreptului de a fi ascultat să poată conduce la anularea actului în cauză, trebuie să existe posibilitatea ca procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 mai 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, punctul 49). Astfel, revine reclamantei sarcina de a face dovada, prin prezentarea unor elemente concrete sau cel puțin a unor argumente sau indicii suficient de fiabile și de precise, că decizia Comisiei ar fi putut fi diferită, permițând astfel stabilirea în mod concret a unei atingeri aduse dreptului la apărare (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 29 iunie 2006, SGL Carbon/Comisia, C-308/04 P, EU:C:2006:433, punctul 98).
- 163 În sfârșit, respectarea unui termen rezonabil în derularea unei proceduri administrative constituie un principiu general de drept al Uniunii. În plus, cerința fundamentală de securitate juridică, ce se opune posibilității Comisiei de a întârzia la nesfârșit exercitarea competențelor sale, determină instanța să analizeze dacă desfășurarea procedurii administrative denotă existența unei acțiuni excesiv de tardive din partea acestei instituții (a se vedea Hotărârea din 22 aprilie 2016, Franța/Comisia, T-56/06 RENV II, EU:T:2016:228, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 164 Caracterul rezonabil al termenului de desfășurare a procedurii trebuie apreciat în funcție de circumstanțele proprii fiecărei cauze, precum complexitatea acesteia și comportamentul părților (a se vedea Hotărârea din 13 iunie 2013, HGA și alții/Comisia, C-630/11 P-C-633/11 P, EU:C:2013:387, punctul 82 și jurisprudența citată).
- 165 În lumina acestor principii trebuie să fie examinat al treilea aspect al celui de al cincilea motiv.

1) Cu privire la încălcarea dreptului de a fi ascultat

- 166 În ceea ce privește încălcarea dreptului de a fi ascultat, părțile nu contestă că Comisia nu a oferit reclamantelor posibilitatea de a prezenta observații în cadrul procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate, care, prin faptul că a obligat autoritățile belgiene să revoce primele două decizii IOO în cauză și în lipsa posibilității acestora din urmă de a nu se conforma acestei obligații, constituie o măsură individuală luată împotriva reclamantelor, care le afectează în mod defavorabil. Argumentul Comisiei potrivit căruia procedura de adoptare a deciziei atacate prevede doar un schimb bilateral între Comisie și statul membru în cauză nu poate fi admis, ținând seama de împrejurarea amintită la punctul 161 de mai sus, potrivit căreia acest drept se aplică chiar și în lipsa unei reglementări specifice. În plus, împrejurarea potrivit căreia reclamantele au putut sau ar fi putut să își prezinte observațiile în fața autorităților vamale belgiene atât înainte de adoptarea deciziilor IOO în cauză, cât și, potrivit Comisiei, între momentul adoptării deciziei atacate și cel al adoptării deciziei de revocare efectivă a deciziilor IOO menționate nu este de natură să permită să se considere că Comisia a respectat obligația care îi revenea de a asculta reclamantele înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 167 Totuși, această neregularitate nu poate conduce, în speță, la anularea deciziei atacate decât în măsura în care există o posibilitate ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut conduce la un rezultat diferit, aducând astfel atingere în mod concret dreptului la apărare.
- 168 Or, prin faptul că s-a limitat, în decizia atacată, la a solicita autorităților vamale belgiene, în cadrul controlului său *a posteriori* cu privire la deciziile IOO adoptate de autoritățile vamale naționale, să revoce deciziile IOO care aplicau incorect articolul 33 din AD-CVU, Comisia și-a utilizat doar

competența, care îi este conferită de articolul 34 alineatul (11) din Codul vamal, pentru a solicita unui stat membru revocarea deciziilor IOO pentru a asigura o stabilire corectă și uniformă a originii mărfurilor.

- 169 Decizia atacată conține o interpretare și o aplicare a unei norme de drept al Uniunii, și anume articolul 33 din AD-CVU, despre care s-a statuat, la punctele 53-73 de mai sus, că nu erau afectate de nicio eroare. Astfel, chiar dacă s-ar presupune că reclamanțele ar fi putut prezenta observații în cadrul procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate, interpretarea și aplicarea articolului 33 din AD-CVU de către Comisie în decizia menționată nu ar fi putut fi diferite. Or, soluțiile reținute în ceea ce privește aplicarea acestui articol la situația de fapt din prezenta cauză nu au fost aceleași numai din cauza unor divergențe privind interpretarea articolului 33 din AD-CVU, evidențiate de lectura schimburilor de corespondență intervenite între autoritățile belgiene și Comisie, prezentate de aceasta din urmă ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii din 30 iunie 2022.
- 170 În orice caz, astfel cum s-a subliniat deja la punctele 65 și 66 de mai sus, reclamanțele nu au prezentat în fața Tribunalului elemente concrete de natură să demonstreze că relocarea în cauză ar fi fost justificată în principal ca urmare a unor considerații străine de instituirea taxelor vamale suplimentare, în condițiile în care sarcina probei le revine, după cum s-a amintit la punctul 162 de mai sus.

2) Cu privire la încălcarea principiului termenului rezonabil

- 171 În ceea ce privește pretinsa nerespectare a unui termen rezonabil în cadrul procedurii administrative care a condus la adoptarea deciziei atacate, trebuie arătat de la bun început că articolul 34 alineatul (11) din Codul vamal, care autorizează Comisia să solicite unui stat membru revocarea deciziilor IOO pentru a asigura o stabilire corectă și uniformă a originii mărfurilor, nu prevede, astfel cum arată Comisia, de altfel, în mod întemeiat, niciun termen, fie el indicativ, pentru examinarea de către aceasta din urmă a deciziilor IOO care îi sunt notificate, în temeiul articolului 19 din Regulamentul 2015/2447 (a se vedea punctul 12 de mai sus).
- 172 Cu toate acestea, simpla împrejurare potrivit căreia Comisia nu este supusă niciunui termen pentru a solicita unui stat membru revocarea unor decizii IOO nu împiedică instanța Uniunii să verifice dacă această instituție a respectat un termen rezonabil.
- 173 În speță, trebuie să se constate că deciziile IOO în cauză au fost notificate Comisiei de autoritățile vamale belgiene la 21 august 2019 și că, la 5 octombrie 2020, Comisia a contactat aceste autorități pentru a le comunica intenția sa de a le solicita revocarea deciziilor menționate.
- 174 În urma unei corespondențe cu autoritățile belgiene, în cadrul căreia acestea au formulat observații prin e-mailul din 13 noiembrie 2020, Comisia a lansat, începând cu 22 decembrie 2020, o procedură în vederea adoptării deciziei atacate, care a determinat-o să adreseze întrebări diferitelor direcții generale. La 5 martie 2021, Comisia a prezentat proiectul deciziei atacate tuturor delegațiilor comitetului Codului vamal, secțiunea „Origine”, în cadrul procedurii de consultare și prin procedură scrisă. La 29 martie 2021, Comisia a adresat o sinteză comitetului Codului vamal secțiunea „Origine”, înainte de a adopta, la 31 martie 2021, decizia atacată.

- 175 Astfel, deși au trecut într-adevăr un pic mai mult de 13 luni între notificarea de către autoritățile vamale belgiene a deciziilor IOO în cauză și momentul la care Comisia le-a contactat prima dată pe acestea din urmă în legătură cu o eventuală cerere de revocare a acestor decizii, nu se poate considera totuși că termenul de 16 luni care s-a scurs între notificarea menționată și deschiderea procedurii oficiale interne în vederea adoptării deciziei atacate este excesiv, în împrejurări precum cele din speță, care, în plus, se caracterizau prin caracterul inedit al utilizării de către Comisie a competenței care îi este conferită de articolul 34 alineatul (11) din Codul vamal, pentru a solicita unui stat membru revocarea deciziilor IOO în scopul de a asigura o stabilire corectă și uniformă a originii mărfurilor.
- 176 În plus, trebuie să se observe că, ulterior, Comisia a adoptat decizia atacată la capătul unei proceduri administrative care a durat mai puțin de patru luni, în cursul căreia au trebuit consultate și au putut formula observații numeroase părți instituționale, ceea ce dovedește o anumită celeritate.
- 177 Rezultă că al treilea aspect al celui de al cincilea motiv trebuie înlăturat.

d) Cu privire la al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea libertății de a desfășura o activitate comercială și a dreptului de proprietate

- 178 Reclamantele susțin că Comisia a interpretat articolul 33 din AD-CVU astfel încât privează operatorii comerciali de dreptul de a-și alege locul în care să își desfășoare activitățile, ceea ce le-ar încălca libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate. Or, potrivit reclamantelor, nicio ingerință a Comisiei în deciziile comerciale adoptate de întreprinderi nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea unui obiectiv legitim și, deși controlul regimului comercial și vamal al Uniunii constituie un obiectiv legitim, acesta trebuie totuși urmărit în limite stricte pentru a nu constitui o ingerință arbitrară în scopuri politice.
- 179 Comisia respinge aceste afirmații.
- 180 În această privință, trebuie amintit că, la punctele 41-46 din Hotărârea din 22 ianuarie 2013, Sky Österreich (C-283/11, EU:C:2013:28), Curtea a amintit că protecția conferită de articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale include libertatea de a desfășura o activitate economică sau comercială, libertatea contractuală și libera concurență. În plus, conform jurisprudenței Curții, libertatea de a desfășura o activitate comercială nu constituie o prerogativă absolută, ci trebuie să fie luată în considerare din perspectiva funcției sale în societate. În temeiul acestei jurisprudențe și având în vedere modul de redactare a articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale, care este diferit de modul de redactare a celorlalte libertăți fundamentale consacrate în titlul II din aceasta, fiind însă apropiat de modul de redactare a anumitor dispoziții din titlul IV din aceeași Cartă a drepturilor fundamentale, libertatea de a desfășura o activitate comercială poate face obiectul unei serii ample de intervenții ale autorității publice, susceptibile să stabilească, în interesul general, limitări privind exercitarea activității economice.
- 181 În temeiul articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. De asemenea, folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.

- 182 Dat fiind că drepturile garantate de articolul 16 și de articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale nu sunt absolute, exercitarea acestora poate fi supusă unor restrângeri justificate de obiective de interes general urmărite de Uniune. În conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute de Carta drepturilor fundamentale trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și trebuie, cu respectarea principiului proporționalității, să fie necesară și să răspundă efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.
- 183 În speță, reclamantele nu precizează elementele de fapt care pot susține afirmațiile pe care le formulează în cadrul prezentului aspect și care ar fi de natură să demonstreze că decizia atacată le-ar fi limitat în mod disproporționat dreptul de proprietate sau libertatea de a desfășura o activitate comercială.
- 184 În plus, pe de o parte, o eventuală limitare a acestor drepturi fundamentale, presupunând chiar că ar fi dovedită, nu ar fi consecința deciziei atacate. În realitate, o astfel de limitare, presupunând că ar fi dovedită, și-ar avea originea în Regulamentul 2018/886, care a instituit taxele vamale suplimentare. Or, astfel cum reiese din dosar, reclamantele nu au pus în discuție legalitatea regulamentului menționat în cadrul prezentei acțiuni. Pe de altă parte, este necesar să se considere de asemenea că, din moment ce nu s-a stabilit că decizia atacată s-ar opune ca reclamantele să comercializeze în Uniune motociclete fabricate de Harley-Davidson, această decizie nu împiedică în mod disproporționat exercitarea de către reclamante a dreptului lor de a desfășura activități economice pe piața Uniunii, nici exercitarea dreptului lor de proprietate în producerea și comercializarea motocicletelor în cauză.
- 185 Având în vedere toate considerațiile care precedă, al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv, precum și, prin urmare, al cincilea motiv în totalitate trebuie înlăturate.

6. Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe un exces de putere al Comisiei în scopuri politice

- 186 Reclamantele susțin că momentul în care a fost adoptată decizia atacată ar demonstra în mod foarte clar că comportamentul Comisiei a fost motivat de considerații politice. Acestea pretind astfel că Comisia și-a utilizat excesiv puterea care îi permite să se asigure că originea mărfurilor importate în Uniune este corect stabilită, solicitând autorităților vamale naționale revocarea deciziilor IOO, exclusiv sau în principal în alte scopuri decât cele pentru care această putere i-a fost conferită, compromițând astfel obiectivul acestei puteri, care este de a garanta „condiții de concurență echitabile” corecte și armonizate pentru operatorii economici.
- 187 Comisia contestă aceste afirmații.
- 188 Tribunalul observă că, sub acoperirea unui pretins „exces de putere”, reclamantele, prin afirmațiile lor, invocă în realitate, în cadrul celui de al șaselea motiv, un abuz de putere din partea Comisiei. Astfel, prin argumentația lor, reclamantele susțin în esență că decizia atacată ar constitui o măsură deghizată de politică comercială, care urmărește să facă presiuni asupra guvernului Statelor Unite pentru ca acesta să renunțe la taxele vamale impuse în temeiul articolului 232 din Legea din 1962 privind extinderea comerțului.

- 189 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că un act este afectat de un abuz de putere numai dacă rezultă, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea Hotărârea din 20 martie 2019, Foshan Lihua Ceramic/Comisia, T-310/16, EU:T:2019:170, punctul 176 și jurisprudența citată).
- 190 Or, reclamantele nu au prezentat niciun element concret, cu excepția unor afirmații vagi și abstracte, de natură să demonstreze că Comisia ar fi adoptat decizia menționată în alte scopuri decât cele declarate, și anume garantarea stabilirii corecte și uniforme a originii mărfurilor importate în Uniune. Cu toate că reclamantele au prezentat articole de presă, dintre care unele sunt, de altfel, ulterioare adoptării deciziei atacate, trebuie să se constate că aceste articole nu privesc nici decizia atacată, nici decizii similare. În plus, aceste articole indică mai degrabă o îngrijorare din partea Comisiei cu privire la o eventuală escaladare a diferendului dintre Uniune și Statele Unite în contextul iminentei intrări în vigoare a taxelor vamale suplimentare prevăzute în anexa II la Regulamentul 2018/886.
- 191 Prin urmare, prin faptul că se limitează să susțină că decizia atacată ar fi fost adoptată în „scopuri politice”, reclamantele nu fac altceva decât să formuleze simple alegații.
- 192 Astfel, din niciun element nu rezultă vreun indiciu care să acrediteze ideea că procedura care a condus la adoptarea deciziei atacate ar fi fost inițiată în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cel menționat la punctul 190 de mai sus.
- 193 În consecință, al șaselea motiv trebuie înlăturat.
- 194 Din ansamblul celor ce precedă rezultă că concluziile în anularea deciziei atacate trebuie respinse.

C. Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească

- 195 Comisia susține că al treilea capăt de cerere al reclamantelor prin care acestea solicită Tribunalului să dispună măsurile de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească pe care le consideră necesare a rămas fără obiect, dat fiind că documentele la care au făcut referire reclamantele au fost făcute publice ca răspuns la cererea lor în acest sens formulată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- 196 Reclamantele consideră că Tribunalul ar putea considera totuși util să solicite Comisiei să prezinte elemente de probă mai ample, documentele făcute publice de aceasta nepermițând susținerea în mod corespunzător a afirmațiilor sale.
- 197 În ceea ce privește aprecierea cererilor de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească formulate de o parte la un litigiu, trebuie amintit că numai Tribunalul este competent să se pronunțe asupra eventualei necesități de a completa informațiile de care dispune în legătură cu cauzele cu care este sesizat (a se vedea Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Sniace/Comisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, punctul 77 și jurisprudența citată).

- 198 În speță, reclamantele nu indică cu precizie motivele de natură să justifice această cerere de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească, după cum impune articolul 88 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 199 În orice caz, este necesar să se arate că elementele care figurează în dosar sunt suficiente pentru a permite Tribunalului să se pronunțe, acesta putând statua în mod util pe baza concluziilor, a motivelor și a argumentelor dezvoltate în cursul judecății și având în vedere documentele depuse de părți.
- 200 Prin urmare, cererea de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească trebuie respinsă.
- 201 Rezultă că acțiunea este respinsă în totalitate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea documentului prezentat de Comisie, în vederea organizării ședinței de audiere a pledoariilor, care cuprinde transcrierea unei conferințe telefonice care a avut loc la 24 iulie 2018 între Harley-Davidson și reprezentanți ai acționarilor săi.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 202 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 203 Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Harley-Davidson Europe Ltd și Neovia Logistics Services International la plata cheltuielilor de judecată.

Papasavvas

Svenningsen

Jaeger

Mac Eochaidh

Pynnä

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 martie 2023.

Semnături